

Parasha: Shemot

The Golden Handcuffs

Readings

- Shemot (שמות | Names)
- Torah: Exodus 1:1-6:1
- Haftarah: Isaiah 27:6-28:13, 29:22-23
- Gospel: Luke 5:12-39

Thought for the Week:

Whether it is the trappings of wealth or the pressures of socialization, we must beware of allowing ourselves to become spiritually enslaved. Success and prosperity can quickly turn into bondage.

Commentary:

Joseph died, and all his brothers and all that generation. (Exodus 1:6)

When Jacob first went down to Egypt, he went only to sojourn there until the famine had passed. It was supposed to be temporary. But the temporary stay turned into what looked like permanent residence. They settled, and they prospered. They might have remained in Egypt, happy and well fed. Life in Egypt was good. Perhaps it was too good.

Happy, well-fed and prosperous, the children of Israel could have easily forgotten about their great spiritual heritage. Content with the comforts and luxuries of Egypt, they might have abandoned their aspirations of inheriting Canaan. Who would want Canaan when he already had Egypt?

The children of Israel found their situation in Egypt suddenly reversed when the Egyptian government forced the Hebrews into servitude. A person becomes accustomed to privileges and luxuries and begins to think of those things as necessities. Things that, at one time, he could not afford, and therefore did not worry about, become indispensable needs as he prospers. His own wealth and success become "golden handcuffs" from which he cannot escape. While we are in the service of materialism, our spiritual health inevitably suffers. Yeshua warned us, saying, "No one can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or he will be devoted to one and despise the other. You cannot serve God and wealth" (Matthew 6:24).

Sidra : Shemot

De Gouden Handboeien

Lezingen

- Shemot (שמות | Namen)
- Torah : Exodus 1:1-6:1
- Haftara : Jesaja 27:6-28:13, 29:22-23
- Evangelie : Lucas 5:12-39

Gedachte voor de week:

Of het nu door de rijkdom komt of de maatschappelijke druk; we moeten oppassen dat we niet in geestelijke slavernij komen. Succes en welvaart kan snel omslaan in gebondenheid.

Commentaar:

Jozef stierf, en al zijn broeders en heel dat geslacht. (Exodus 1:6)

Toen Jacob voor het eerst naar Egypte ging, ging hij alleen maar om daar te verblijven totdat de hongersnood voorbij was. Hij verwachtte dat het tijdelijk zou zijn. Maar het tijdelijk verblijf veranderd in wat op een permanent verblijf leek. Ze vestigden zich, en het verging hen voor spoedig. Ze zouden in Egypte gebleven zijn, gelukkig en goed doorvoed. Het leven in Egypte was goed. Misschien te goed.

Gelukkig, goed doorvoed en welvarend konden de kinderen van Israël gemakkelijk hun grote geestelijke erfenis vergeten zijn. Teverden met het comfort en de luxe van Egypte, konden zij hun aspiraties op het erven van Kanaän hebben verlaten. Wie zou naar Kanaän verlangen, als hij al Egypte had?

De kinderen van Israël vonden hun situatie in Egypte plotseling omgekeerd toen de Egyptische regering de Hebreeën tot dienstbaarheid dwong. Men raakt gewend aan privileges en luxe en begint over die dingen als noodzakelijkheden te denken. Dingen die hij zich eertijds niet kon veroorloven, en zich daarom geen zorgen over maakte, worden onmisbare behoeften als hij voorspoed heeft. Zijn rijkdom en succes worden "gouden handboeien" waaruit hij niet kan ontsnappen. Terwijl we in de dienst van het materialisme zijn, lijdt onze geestelijke gezondheid onvermijdelijk. Yeshua waarschuwde ons, zeggende: "Niemand kan twee heren dienen; want hij zal of de ene haten en de anderen liefhebben, of hij zal de ene aanhangen en de anderen verachten; gij kunt niet God dienen en de Mammon" (Mattheüs 6:24).

While in Egypt, Israel was lured by the attractions of Egyptian society. They began to assimilate into the larger culture. Assimilation poses a greater danger to the people of God than persecution. When we are persecuted, we band closely together and firm up our convictions. We remember that we are not part of the greater culture. When we are received into the culture, though, we lose those distinctions, and we begin to lose our identity. We fall sway under the powerful spell of social allure.

The rabbis speculated that something like this was happening in Egypt. One Jewish collection of commentary on the book of Exodus suggests that the Israelites went so far as to quit circumcising their sons so that their children would fit in better with Egyptians:

When Joseph died, the Children of Israel abrogated the ritual of circumcision. They said, "Let's be like the Egyptians." Because they quit circumcising themselves, the Holy One, Blessed be He, reversed the Egyptians' friendly attitude toward them. (*Shemot Rabbah* 1:8)

Instead of settling down and trying to fit into Egyptian culture, the children of Israel ought to have been looking toward the return to Canaan. By remaining in Egypt, they made themselves (and especially their children) vulnerable to Egyptian culture. They were already entering spiritual enslavement long before their physical enslavement began.

Whether it is the trappings of wealth or the pressures of socialization, we must beware of allowing ourselves to become spiritually enslaved. The children of Israel may have fallen victim to both. Real, physical enslavement followed quickly.

In Egypte werd Israël gelokt door de aantrekkelijkheid van de Egyptische samenleving. Ze begon in de grotere cultuur op te gaan. Assimilatie vormt een groter gevaar voor het volk van God dan vervolging. Wanneer wij worden vervolgd, groeit de onderlinge band en verstarren onze overtuigingen. We herinneren ons dat we geen deel van de grotere cultuur zijn. Wanneer we evenwel in de cultuur worden opgenomen, verliezen we dat onderscheid, en beginnen we onze identiteit te verliezen. We raken in de krachtige ban van sociale verzoeking. De rabbijnen overwogen dat zoiets in Egypte gebeurde. Eén Joodse verzameling commentaren op het boek Exodus suggereert dat de Israëlieten zelfs zo ver gingen met te stoppen van hun zonen te besnijden, zodat hun kinderen beter bij de Egyptenaren zouden passen:

Toen Jozef stierf, schaften de kinderen van Israël het ritueel van de besnijdenis af. Ze zeiden: "Laten we net als de Egyptenaren zijn." Omdat ze stoppen met zich te besnijden, veranderde de Heilige, Gezegend zij Hij, de vriendelijke houding van de Egyptenaren ten opzichte van hen. (*Sjemot Rabba* 1:8)

In plaats van zich te vestigen en te proberen in de Egyptische cultuur te passen, hadden de kinderen van Israël moeten uitzien naar de terugkeer naar Kanaän. Door in Egypte te blijven, maakten ze zichzelf (en vooral hun kinderen) kwetsbaar voor de Egyptische cultuur. Ze kwamen reeds in geestelijke slavernij, lang voordat hun fysieke slavernij begon. Of het nu door de rijkdom komt of de maatschappelijke druk; we moeten oppassen dat we niet in geestelijke slavernij komen. De kinderen van Israël kunnen het slachtoffer van beide geworden zijn. Echte, fysieke slavernij volgde spoedig daarop.